Dosarul nr. 2 2-24090151-05-25r-13092024

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Alexei Rusacov

D E C I Z I E
în numele Legii

27 februarie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
Având în componența sa:
Președintele completului **Natalia Bondarenco**
Judecătorii **Serghei Pilipenco, Evgheni Bancov**

judecând în lipsa părților, recursul ordinar declarat de executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 14 august 2024, emisă la demersul executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Novacilî Ivan pe un termen de 6 luni, -

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 12 august 2024 executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a înaintat în instanța de judecată demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Novacilî Ivan pe un termen de 6 luni.

În motivarea demersului său, executorul judecătoresc a indicat că deține în procedura de executare documentul executoriu nr. 2-1083/2023 din 29 decembrie 2023, emis de Judecătoria Comrat, privind încasarea datoriei de 10240,61 lei de la Novacilî Ivan în beneficiul creditorului ÎM „Moldcell" SA. În vederea asigurării documentului executoriu au fost aplicate următoarele măsuri de asigurare a executării: interdicția de înstrăinare asupra bunurilor mobile și imobile (IP „Cadastrul Bunurilor Imobile, Departamentul înregistrării mijloacelor de transport, Departamentul înregistrare și licențiere a mijloacelor de drept, Serviciul Vamal), aplicarea măsurilor de asigurare a executării la instituțiile financiare (Bănci). Până în prezent debitorul nu și-a executat obligațiile stabilite în documentul executoriu, iar în urma măsurilor întreprinse și reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul nu dispune de mijloace financiare în instituțiile bancare, nu dispune de bunuri mobile sau imobile. Casa Teritorială de Asigurări Socială confirmă că debitorul nu beneficiază de prestații sociale prin intermediul sistemului public de asigurări sociale. Astfel, debitorul nu și-a executat obligațiile stabilite în documentul executoriu, iar în urma măsurilor întreprinse de către executorul judecătoresc și, reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul Novacilî Ivan nu deține mijloace bănești, bunuri mobile/imobile, care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei și nu este angajat în câmpul muncii. În procesul executării documentului executoriu s-a constatat că debitorul Novacilî Ivan traversează frontiera statului Republica Moldova, ultima traversare a debitorului fiind înregistrată prin PTF Ceadîr-Lunga – Novîie Troianî. Prin cererea din 07 martie 2024, creditorul

a solicitat înaintarea în instanța de judecată a demersului cu privire la aplicarea în privința debitorului Novacilî Ivan a interdicției de a părăsi țara.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 14 august 2024, s-a respins demersul executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Novacilî Ivan pe un termen de 6 luni, ca fiind neîntemeiat.

Solicitarea recurentului:

Legalitatea încheierii judecătorești este contestată cu recurs la 02 septembrie 2024 de către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, în care solicită: casarea încheierii, cu pronunțarea unei noi decizii de admiterea demersului înaintat de executorul judecătoresc sau după caz, restituirea cauzei la o nouă rejudecare.

Drept argumente pentru înaintarea recursului, executorul judecătoresc a indicat că, hotărârea instanței privind încasarea datoriei a fost comunicată debitorului, respectiv acesta cunoaște de datoria actuală. Îi pare straniu ca instanța de fond după acceptarea demersului a invocat „că executorul judecătoresc nu a întreprins acțiuni sau nu a prezentat probe ...". Astfel, instanța de judecată din încheierile practice emise de judecători, cât şi prezenta încheiere supusă recursului, confundă măsurile de asigurare (care sunt expres prevăzute la art. 63 din Codul de executare) cu acțiuni de executare (în sens larg al Codului de executare).

Consideră executorul judecătoresc că instanța de judecată urma să motiveze încheierea pe înțelesul său, al părților, justițiabilului. Motivarea înseamnă în fapt încadrarea unei situații particulare, de speță, în cadrul prevederilor generale și abstracte ale unei legi. Lipsa de motivare a unei hotărâri judecătorești nu numai că nesocotește dispozițiile articolului analizat, ci poate constitui o încălcare a art. 6 al CEDO. Motivarea trebuie sa fie coerentă, clară si lipsită de ambiguități si de contradicții. Ea trebuie să permită urmărirea unui raționament care a condus judecătorul la aceasta.

Termenul de depunere a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii*.

Analizând lucrările dosarului, se atestă că judecătorul primei instanțe a emis încheierea judecătorească la 14 august 2024. Prin scrisoarea din data de 15 august 2024, copia de pe încheierea judecătorească a fost expediată în adresa părților. Potrivit dovezii de primire, copia de pe încheiere a fost primită de executorul judecătoresc la 19 august 2024.

Cerere de recurs a fost înregistrată în data de 02 septembrie 2024.

Astfel, se atestă respectarea de către recurent a termenului de înregistrare a recursului împotriva încheierii emise de către instanța de fond.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în prima instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul cod*.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților*.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit nu au fost depuse referințe, și nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat, motiv care impune respingerea acestuia, cu menținerea încheierii primei instanțe.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea*.

După cum rezultă din materialele cauzei, în procedura executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav se află titlu executoriu nr. 2-1083/23, emis de Judecătoria Comrat la 13 februarie 2024, privind încasarea datoriei de 10240,61 lei de la Novacilî Ivan în beneficiul creditorului ÎM „Moldcell" SA.

Prin încheierea nr. 096a-53/2024 din 11 martie 2024, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a intentat procedura de executare a documentului executoriu, informând despre aceasta părțile procedurii de executare. Copia încheierii din 11 martie 2024, expediată în adresa debitorului, a fost returnată cu mențiunea "nereclamat".

Prin încheierile nr. 096a-53/2024 din 11 martie 2024, au fost aplicate măsuri de asigurare a executării documentului executoriu și acțiuni de executare, inclusiv prin interpelarea organelor ce dețin informația privitor la bunurile debitorului și mijloace financiare, fiind anexată la materialele cauzei doar informația privind faptul că Novacilî Ivan nu este înregistrat cu statutul de șomer, adică nu este în căutarea unui loc de muncă.

Potrivit explicației, Novacilî Ivan a declarat că locuiește pe adresa de domiciliu, nu se eschivează de la nimeni și se află la domiciliu, deoarece este ***** și nu poate să se deplaseze. Cu executorul judecătoresc legătura o are. Despre datoria în beneficiul ÎM „Moldcell" SA nu cunoaște, deoarece în toate instanțele cu soluționarea întrebărilor se ocupă soția sa.

Iar conform dovezii extrase din baza de date SIC „Acces Web", întru stabilirea datelor privind aflarea acestuia pe teritoriul Republicii Moldova, se confirmă faptul că debitorul Novacilî Ivan a traversat frontiera de stat a Republicii Moldova pe sensul de intrare, prin PTF Ceadîr-Lunga 2 – Novîie Troianî, la data de 12.11.2021 și careva alte date despre traversările acestuia nu există.

Astfel, executorul judecătoresc invocând eschivarea debitorului de la executarea obligației, cât și faptul că părăsirea teritoriului Republicii Moldova ar face imposibilă sau dificilă executarea documentului executoriu, a înaintat prezentul demers în care solicită aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Novacilî Ivan.

Prima instanță, fiind investită cu examinarea cauzei, a dispus respingerea demersului înaintat de executorul judecătoresc, ca fiind neîntemeiat.

Verificând legalitatea încheierii primei instanțe în coroborare cu argumentele demersului înaintat de executorul judecătoresc și cu probele administrate, Completul de judecată

consideră întemeiată și legală soluția de respingerea demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Novacilî Ivan pe un termen de 6 luni.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul de executare, *executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile*.

Iar, potrivit art. 22 alin. (1) lit. x), (2) Cod de executare, *executorul judecătoresc este în drept să solicite instanței judecătorești, la cererea creditorului, aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara* ***în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.***

Executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

După cum reiese din actele dosarului, în procedura executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav, la executare silită se află documentul executoriu nr. 2-1083/23, emis de Judecătoria Comrat la 13 februarie 2024, privind încasarea datoriei de 10240,61 lei de la Novacilî Ivan în beneficiul creditorului ÎM „Moldcell" SA. Astfel, prin încheierea din 11 martie 2024, executorul judecătoresc a intentat procedura de executare a documentului executoriu, informând despre aceasta părțile procedurii de executare.

La fel, din înscrisurile anexate, rezultă că executorul judecătoresc a expediat în adresa debitorului Novacilî Ivan încheierea de intentarea procedurii de executare silită, acordându-i acestuia un termen de 15 zile pentru executarea benevolă a documentul executoriu, precum și a stabilit data pentru a se prezenta la biroul acestuia. Copia încheierii din 11 martie 2024 expediată în adresa debitorului, a fost returnată cu mențiunea "nereclamat".

În termenul de executare benevolă, debitorul nu a executat documentul executoriu și la termenul stabilit nu s-a prezentat la sediul executorului judecătoresc.

Mai mult, executorul judecătoresc în vederea executării documentului executoriu, prin încheierea din 11 martie 2024, a aplicat mai multe măsuri de asigurare a executării în privința debitorului Novacilî Ivan în limitele sumelor indicate în documentul executoriu.

Ca rezultat al încheierii de aplicarea măsurilor de asigurare, invocă executorul judecătoresc, că s-a stabilit lipsa de bunuri imobile sau mobile sau mijloace financiare pe conturi bancare ale debitorului. Astfel, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a înaintat prezentul demers, solicitând aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Novacilî Ivan pe un termen de 6 luni.

Conform art. 64 alin. (1) din Codul de executare, *interdicția de a părăsi țara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc,* ***doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu și doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu****, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții. Demersul executorului judecătoresc privind interdicția de a părăsi țara se examinează în baza materialelor anexate la demers, fără participarea părților*.

Analizând demersul privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în coraport cu probele anexate la dosar, instanța de recurs consideră neîntemeiat demersul executorului judecătoresc, întrucât nu au fost prezentate probe pertinente care demonstrează că executorul judecătoresc de la intentarea procedurii de executare silită a întreprins toate măsurile prevăzute de normele legale

în vederea executării documentelor executorii, ca o condiție obligatorie prevăzută de art. 64 alin. (1) din Codul de executare, pentru înaintarea unui astfel de demers. Or, conform art. 22 alin. (2) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

Astfel, executorul judecătoresc a anexat la demers încheierea din 11 martie 2024 privitor la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, document care a fost expediat la toate băncile comerciale licențiate pe teritoriul Republicii Moldova. Cu toate acestea executorul judecătoresc nu a prezentat instanței de judecată răspunsurile parvenite de la băncile comerciale licențiate pe teritoriul Republicii Moldova, precum că debitorul Novacilî Ivan nu deține conturi bancare. Analizând acțiunile de executare întreprinse de executorul judecătoresc, instanța de recurs consideră că executorul judecătoresc prematur a înaintat prezentul demers în instanța de judecată, întrucât măsurile întreprinse pentru executarea documentului executoriu sunt insuficiente.

Mai mult, informația anexată la demers de executorul judecătoresc confirmă deplasările debitorului Novacilî Ivan peste hotarele țării, însă informația din baza de date SIC „Acces Web" anexată de executorul judecătoresc confirmă faptul doar că debitorul Novacilî Ivan a intrat pe teritoriul Republicii Moldova pe sensul de intrare prin PTF Ceadîr-Lunga 2 – Novîie Troianî, la data de 12 noiembrie 2021 și careva alte date despre traversările acestuia nu există.

Se mai menționează că executorul judecătoresc invocă necesitatea prezenței debitorului la sediul său pentru a asigura informarea despre măsurile de executare preconizate, drepturile și libertățile sale, stabilirea de comun cu creditorul modalitatea de executare a documentului executoriu, însă nu sunt prezentate nici un act întocmit de executorul judecătoresc privitor la înmânarea încheierii de intentarea procedurii de executare, explicarea drepturilor și obligații debitorului, și alte aspecte importante pentru procedura de executare. De asemenea, de către executorul judecătoresc nu s-a demonstrat faptul eschivării cu rea-credință a debitorului de la executarea hotărârii judecătorești și faptul că plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești. Or, reieșind din materialele cauzei, Novacilî Ivan este invalid de gradul I și nu poate să se deplaseze.

Astfel, înscrisurile prezentate de executorul judecătoresc, sunt insuficiente pentru a oferi posibilitatea instanței de judecată de a-și forma o viziune asupra procedurii de executare în vederea constatării refuzului debitorului de a executa documentul executoriu sau eschivarea acestuia de la executare.

Drept urmare, este neîntemeiată invocarea executorului judecătoresc că ultima opțiunea legală care poate fi utilizată pentru a executa documentul executoriu și a influența comportamentul debitorului Novacilî Ivan în vederea stingerii datoriei este interdicția de a părăsi țara.

În consecință, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge demersul executorului judecătoresc privitor la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Novacilî Ivan pe un termen de 6 luni, din considerentul că executorul judecătoresc nu a demonstrat prin probe necesitatea aplicării interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Novacilî Ivan pentru executarea eficientă a documentului executoriu și nici nu au fost luate toate măsurile de asigurare în vederea executării documentului executoriu, pentru stingerea sumei încasate în beneficiul creditorului.

Completul de judecată remarcă că, conform jurisprudenței Curții Europene, măsura restrictivă trebuie să fie prevăzută expres de lege, să aibă la origine un temei legal și să fie

aplicată doar după expirarea termenului de executare benevolă a titlului executoriu și după întreprinderea unor eforturi rezonabile pentru a percepe datoria prin alte mijloace, astfel, încât restricția să fie o ultimă soluție de natură a influența conduita și responsabilitatea debitorilor pentru executarea titlurilor executorii.

Aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Novacilî Ivan, ca măsură de asigurare a executării documentului executoriu, la caz, nu este justificată de circumstanțele cauzei și de comportamentul debitorului Novacilî Ivan, or deși debitorul are cunoștință despre hotărârea judecătorească și despre obligația achitării sumelor în beneficiul creditorului, totuși executorul judecătoresc nu a întreprins toate acțiune de executare prevăzute de Codul de executare până la depunerea prezentului demers în instanța de judecată. Din materialele prezentate de executorul judecătoresc, instanța de judecată nu-și poate crea o viziune asupra procedurii de executare pentru aprecierea comportamentului debitorului ca fiind de rea-credință și eschivarea acestuia de la executarea unei hotărâri definitive și obligatorie pentru executare.

De asemenea, se remarcă că, Statul, prin intermediul executorului judecătoresc, trebuie să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege și într-un termen rezonabil, pentru a pune în executare o hotărâre judecătorească definitivă, însă înaintarea demersului care privează persoana de libera circulație trebuie să fie în conformitate cu normele legale pentru a preveni apariția unor abuzuri și atunci când circumstanțele cazului o impun.

În virtutea celor expuse, Completul de judecată consideră recursul înaintat de executorul judecătoresc ca unul neîntemeiat, întrucât acesta nu conține nici un argument care ar reflecta dezacordul său cu soluția adoptată de instanța de fond. Invocările din recurs nu conțin argumentele în sensul lipsei de temeinicie a încheierii instanței de fond, fiind mai mult o expunere personală a executorului judecătoresc asupra circumstanțelor cauzei. La recurs, executorul judecătoresc nu a prezentat probe care să confirme netemeinicia încheierii instanței de fond.

Neîntemeiate sunt criticele executorului judecătoresc în sensul nemotivării corespunzătoare a încheierii de respingerea demersului.

Lecturând încheierea judecătorului instanței de fond, Completul de judecată consideră că actul judecătoresc întrunește criteriile legalității și temeiniciei, stabilite de normele legale, inclusiv raționamentele care au condus instanța de judecată la convingerea de a respinge demersul executorului judecătoresc privitor la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Novacilî Ivan pe un termen de 6 luni.

Instanța de recurs notează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al CEDO, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din rațiunile dezvoltate mai sus și ținând cont de faptul că, încheierea judecătorului instanței de fond este întemeiată și legală, Completul de judecată respinge recursul și menține încheierea atacată.

Călăuzindu-se de prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 14 august 2024, emisă la demersul executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Novacilî Ivan pe un termen de 6 luni.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului **Natalia Bondarenco**

Judecători **Serghei Pilipenco**

Evgheni Bancov